

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni baloldali párt közlönye.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Ótásasos periorát 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint azelőtt több izületi hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve. Egy évre 10 ft — kr. 1/2, évre 2 ft 50 kr.

A kormány a bukás szélén.

©) Az országgyűlés megnyitására napja közeledek.

Mit rejt a jövőd magában, ki tudná előre bizonyosan megmondani?

A gyárió ember csak a jelekből ítéltel a jövődre, melyek szeméi előtt feltűnnek.

Hoz-e valami üdvet a jövő országgyűlés hasáncra, ennek önállóságára, anyagi és eszlemi előhaladására; vagy csupán merev párttevéteket áldozatát hurcoltatik be ismét a tusába a drága hon legszentebb érdeke?

Oly kérdések, melyekre az események fognak majd megfelelni.

Mi csak egyetlen hiszszük a bekövetkező eseményt.

Egy dolog tisztán áll előttünk. Azt meglehetősen tisztán látjuk, hogy kormányunk válság útján áll.

Ha nem politikai rendszerváltozást is, de mindenesetre kormányváltást jó volna a jelek, melyek a legközelebbi országos események alapjára fektetvők.

Mert hiszen a mesterkéltent tartott rendszernek, s e rendszer erőszakoló közegének lehetetlen sokáig fenntartani magukat, a természet törvényei szerint.

How pedig kormányunk fenállása csak mesterkelt eszközök útján vált lehetővé több év lefolyása óta, azt a legbékésebb polgár is kénytelen bevallani.

Mióta Andrassy Gyula gróf itt hagyta a miniszteri széket, megszünt az őszentartó erő a kormányban, ami azelőtt ennek tagjait egymással egyetemlegesen kötelezettségben tartotta erkölcsileg is.

Lónyay Menyhért, bár vaskezelekkel fogta a gyepőt, és a fogásokban mint mester tüntette ki magát, nem volt szerencsés, rokonszenvet találni magá irányában, sem miniszteri társai közt, sem a közvéleményben.

E körülmény nemcsak a kormány soraiban vezetett elő lehangoltságot; hanem magának a Deákpartnak kebelében is mind jobban tüdőztek fel az elége detlenség nyomai.

Hozzájárult ezekhez még az is, hogy a kormányból kivált egyéniségek helyett nemcsak nagyobb tehetségű emberek nem alkalmazhattak, sőt épen közönséges közlegényeknek való egyének emeltek a magas polcra, a kormány székeibe, a hová igen nem illettek.

A szerencsétlen pénzügyi műveletek a rossz gazdálkodás ezertéle alakban kitűnt hátrányos volta; a politikai handabanda, a mit a kormány, hozzá nem illőleg, folyvást napirendre hozott; már a választások előtt jelezték a kormány állásának gyengeségét.

Végös megerőtetésre volt szükség. Megtette azt a kormány és a kormánypárt mozdulatait vezető kormányelnök.

Győzött végre a választások körül. Így győzelmet Lónyay csak ellenségeinek kívánhat.

Nemcsak milliókba és vérbe került az; az erkölcsi veszteség volt rá nézve legnagyobb.

A belügyminiszter által megindított, vagy legalább elírtt erőszakoskodások, törvénytelenségek a központi bizottságok kebelében, megrendítették a polgárok hitét, az igazságszolgáltatás és a törvény, ugy a törvényes kormány irányában.

A börzeembereknek jó szagláuk van.

Megérezte a válság szagát Lévay Henrik, s idejét látta, hogy a kormány legtekintélyesebb tagjainak hátát fordítson; vagy épen szembe nézzen velök.

Ezt követték a jobboldali lapok általában, melyek is az ellensékekkel együtt sorompóba léptek a kormány ellen.

Most ellensék és Deákpart egyiránt egyetért abban, hogy a kormány mind erkölcsileg, mind képesség tekintetéből lehetetlen vált.

Utou-utóellen dobják a kormány szemébe a tétetlenségi, a képtelenségi vádakait, s a roppant szemrehányást az óriás hibáikért!

Mintba ég és föld ellenök esküdtöt volna, napról-napra növekszik a kormány elleni ingerültség.

Mindenki látja, mindenki hallja, mindenki olvassa, hogy a kormány tagjai nem kormányra való; hogy így elsüllyed az ország, stb.

Csak a kormány nem lát, nem hall, nem olvas semmit.

Pedig előre olvasható már a jövő történetét a jelen tükrében!

Nem is menti magát a kormány. Hallgatásával megerősíti az ellene főlhalmozott vádakait.

Eihagyták pártfelei, tizlet- s érdektársai, nincsenek többé barátai!

A mór megtette kötelességét, a mór mehet!

Ez a megállapodott közvélemény a kormányról.

Lónyaynak még sikerülhet pillanatnyira visszavetnünk a lemenő nap sugárát!

De a vészt, a Danokies kardját, mely feje felett lebeg s fenyegetőzik, el nem háríthatja a miniszterium!

A kormány a bukás szélén áll!

Eljön az, a minek jönne kell!

Tisza Kálmánról hiteles forrásból közölhetjük, hogy a folyó hó 3 én történt kelemelésnek komolyabb következményei nincsenek. A lába kinevezésmódáról szövegi rek valódnak. Már augusztus 23-án fájdalom nélkül használta befalított lábát. Annál fogva bizton remélhető, hogy ő az országgyűlés kezdetén is jelen lesz.

Ejzel érkezett tavrataink folytán a következők értesítetünk: Király ő felsége szeptember 1 én érkezék Budára az országgyűlés megnyitására. A drássa Gyula gróf külügyminiszter szeptember 3-ikán fog Budára jóni, hogy ő felségét szeptember 4-ikén berlini útjában kísérje. Ő felsége szeptember 5-ikén ér Drezdába, ahol a saasz udvar meglátogatása végett szeptember 6-ikán délig fog maradni. — A delegátók ülésének elhalasztása már eredetileg kilátásba helyeztetett.

Czernovizból vett tudósítás szerint a rumén kormány az ottani cholera folytán elrendelte Moldvára nézve a vesztézárt.

Gothaból távirják, hogy Péterman oly tudósításokat vett, miszerint Altman kapitány Spitzbergának északi pontjait és a jegestengert Karlandig a jégtől menteknek találta; a kutatások fontos eredményre vezettek, jelesen tény, hogy Karland 3 nagyobb és több apróbb szigetből áll.

Konstantinápolyból távirják, hogy a kormány a bolgár emigransok által szött összeesküvést felfedezte.

A mohacsi választási ügy elintézésé ügyében, még vagy száz tanut kell kihallgatni.

Pauler a kultuszminiszterium jövő évi költségvetéséhez igen terjedelmes indokolat készit, melyben a lefolyt öt évi működését fogja ismertetni. Ez csakugyan hallatlan dolog! Pauler, a ki a kath. papok előléptetésén

kívül alig tett valamit, számot akar adni! Azt hisszük, még érdekesebb és terjedelmesebb lenne, ha arról számolna, hogy mit nem tett? No de várjunk!

A kereskedelmi ügyéség több törv. javaslatot készített az országgyűlés elé terjesztés végett, s először is a triestri osztrák Lloyd-társaság ügyét fogják elintézni.

A nyomdászok központi önképző-egylete felállításának 6 ik évfordulóját vasárnap ünnepeleék meg. A katonai zenekar működése után Berényi Kálmán tartott magyar beszédet, Anft német verset szavalt, közben hymnust énekeltek. Végül ténzvizsgálat volt.

Nepszínház az ország fővárosának!

A választási nagy mozgalmak után indit-suk meg a szellemi mozgalmat, mely a fővárosnak új köztisztétet emeljen.

Nem fölhívás ez, mert az már megtörtént. Egyszerű figyelmeztetés csak a nemzet azon részéhez, mely megérti, hogy Pest magyarosodása mily fontos, s egy második színház építése mily tényező akár társadalmilag, akár műveltségi, akár szingyvi tekintetből.

Ez nem a főváros kizárólagos ügye, ez köztügy, melyet nemzetileg kell támogatni, lelkesüiten és áldozatkészen. Beesületbeli ügy is, mert kimondott a szó, hogy Pestnek nepszínház kell. E kimondott szó fénas beállításól szegyenkezés és guny nélkül nem lehet visszavonulni. Nem csak Pestet fogja érni a károsrendő guny!

Bizalommal szólunk tehát mindenkihez és bizalommal figyelmeztetünk mindenkit a kibocsátott aláírási ivekre, melyek kaphatók minden megye alispánjánál s megszerezhetőek Lipthay Béla báró bizottsági elnökötől.

Magyarországon a nemzet adakozása állította föl a legelső köztisztétet. Altitson most egy nepszínház is, melyre ép oly égető szükség van, mint amazokra volt.

Nyilvános helyeken, bizalmas körökben gyűjtösn s adakozzék mindenki tehetsége szerint.

Rendezzenek műkedvelői előadásokat, hangversenyeket, sorsjátékokat, az eszme terjesztése és népszerűsítése által tervék lehetővé, hogy még a tréfa és játék is kamatozzon e nagyérdéki célra.

Félmilliót kell, hogy Pestnek nepszínház legyen. Nem oly nagy összeg, hogy gyorsan egybe ne gyűlhessen, ha gazdag és szegény egyaránt hozzá járul forintjalval és fillérrel. És nem is oly csekély, hogy mindenki ne juttat belőle valamit.

Ama küzelemnek, melyet a főváros folytat a magyarosodás érdekében, győzelmi csarnokot kell emelni!

Teljesen osztjuk az „Ellenőr” fentebbi sorait, s óhajjuk, hogy az megtalálja útját a jobbák szívéhez.

Adakozzék ki ki tehetsége szerint! Még az ifjúsághoz van ez országos fontosságú ügyben néhány szavunk.

Alig van oly jelentéktelen hely az országban, hol többször táncvizsgálatok ne tartatnának egy vagy más jótékony célra.

Rendezzenek minden helyen, hol csak hatalás van, vigalmat a fővárosi nepszínház javára!

Csak hogy itt aztán a jövedelem minél nagyobbra emelése legyen a főcél.

Sajnosan tapasztaltuk a multban, hogy ifjúságunk a jómúlást főleg a táncterem fényes díszítésében s a czifra és drága ruhákban keresi.

Mondjon le mindkét nembeli ifjúság legalább egy alkalommal a huszág jelvényeiről, a tisztességes ruházaton kívül való czifraságokról, s adják annak arat feltöltés gyanánt — a pesti nepszínház javára.

Ezzel legmáradandóbb lesz a vigalom ténye, s nemes lemondásukból — hazára is derül fény.

Gondolkozzunk e dolgon. Menjen elő jó példával e tekintetben Debreczen ifjúsága!

Ugyia Debreczen a legnagyobb magyar város.

Mutassuk meg, hogy tudnak lelkesülni nemzeti ügyünkért!

A jövő országgyűlés képe.

* * Nagyzerű feladatok várnak a jövő országgyűlésre, mely néhány nap mulva már össze fog ülni.

Azon előzmények, melyek a képviselőház megalakulása előtt történtek és történnék, nem kevés érdekességet kölcsönöznek a jövő tanácskozásoknak.

Rendkívüli, és még eddig szokatlan körülmények voltak azok, melyek a közlegő országgyűlés tagjainak megválasztására befolyással voltak, s így reméljük, hogy nem közönséges dolgok fognak történni a jövő ülészakban.

A pártalakulások nagy kérdésének már szónyegre kell kerülüni. Minő képet fog nyújtani az országgyűlés? — e tárgy az, melylyel mindenki foglalkozik mostanában.

Annyi bizonyosnak látszik, hogy a kormányban változásoknak kell történni, s így a jobboldal körében is elkerülhetlen a megosztás.

Bizonyos az annál is inkább, mivel — a reformpart megalakultnak mondatik, s hir szerint, a jobboldal egy része ide csatlakozott.

Van még más körülmény is, mely a jobb oldali gyengülést előidézi, s ez az, hogy az ultramontán képviselők külön tömörültek, s a kormányban nem fognak feltétlen hívei lenni.

A mit tehát egyelőre be lehet látni, ez az, hogy a jobboldal háromféle szakad. S ki tudja, hogy a kormányban okvedlenül bekövetkező személyváltozások nem idéznek-e elő ennél is nagyobb szakadást?

Oly dolgok követték el mostanában a hatalom nemely emberei által, melyekért mulhatlan felelősségre kell vonatniok. Előre nem tehetjük fel, hogy a jobboldal férfai mindnyájan elhallgattatják keblök jobb sugallatát, s a feltüntetett hibákat hősi retteknek kereszteljük.

Még néhány nap választ el bennünket az országgyűlés megnyitásától, akkor megtudjuk, miké fognak történni?

Pártunk erősen áll, mint bevehetetlen sziklavár, támogatva eleink szentségétül.

A tudoladon csak hadd veszekedjenek, minden torzalkodás, mely köztük fejlődik, egy-egy reménységűr pártunk szebb jövőjéről.

Miniszterünk képzettségéről így nyilatkozik az Augsburban megjelenő „Allgemeine Zeitung”: „míota a fuzió terve az összes jobboldali és az ellenzéki sajtó egy részénél viszhangra talált, a jelszó általánosan a capotások miniszteriuma. Amde Tith, Bittó, Tisza és Pauler urak bizonyára nem capacitások; Szilvay síucs kellő helyen a kereskedelmi miniszteriumban; s hogy Kerkapolyt lehet-e pénzügyi capacitásnak nevezni, az több mint kétes. Lónyay tehetségét senki sem vonja kétségbe; de tagadják, hogy az ország javára fordítja azokat. Jellemez, hogy épen egy ministerialis lap hivata érezte magát. Lónyay érdemét öt hasábos czikkben megtámadni. Ebből az következik, hogy sokan találkoznak, kik Lónyayt sem tartják nélkülözhetlennek és tehetségét el nem ösmerik.

Hogy az egész miniszterium már most is holtnak tekinthető, az bizonyos; de hogy sikerülend-e Lónyaynak, magát és Kerkapolyt fenntartani, az a jövő országgyűléstől függ. Beszélük, hogy Horn Edg és Simonyi Ernő adatakkal támadagott vádakkal fognak utóbbiak ellen fellépni, hogy öket végképle lehetetlenekké tegyék.”

Egy jogi kérdés.

Faluról jött be egy család a városba, hogy innen egy napi pihenés után rokonaihoz menjen egy másik faluba. Ez utnak nagyobb részt vasuton lehet megtenni, a család tehát irt a meglátogatandót rokonnak, hogy küldje el kocsiját az illető vasuti állomásra.

Mindent rendén lenni hittek; belett csomagolva a sokféle kellék; előlított a bérkocsi, árárták a kis és nagy ládákat, a kis fiut is felrakták deli álmából, s jó remény fejében rogtak ki az indóházhoz. Már el is helyezkedtek egy sárgalakkos waggon kényelmes belsejében, midon távirat érkezik a rokontól, hogy halasztsák a kirándulást, míg a vasuti állomásra vezető, de a sok eső miatt járhatatlanná vált új ut kisfé felszikkad.

A paplak padlásán két nagyobb szoba volt. Ezek képeztek Magda lakását.

Míota a paplakba érkezett, a felső szobába senkinek sem volt szabad lépni. Ajuja mindig be volt zárva s a prépostné hiába igyekezt bejutni. Megparancsolá, hogy a szobát tisztogassák, mire Magda azt válaszolá, hogy nem szükséges. Majd azt mondá a prépostné, hogy e vagy ama butoradarab helyébe mást kell tenni; de ekkor a prépost azt felelé, hogy Magda szobáját és butorait békében kell hagyni.

Ljungbróól visszatérve, Magda sokáig ült gondolatiba elmertve a szobájában.

Egyszerre felugrott s a tűkör elé lépett. Mindkét kezével vizsgálta simitá haját és képét szemlélt, mely gondolatai eme monologot tarták.

— A természetből jó és szelid nővé teremtettem, mely szívvel mely tele volt hittel, a szép és nemes iránt, tele reményekkel.

— Most — folytatá keserű mosolylyal — most belőlem elvészé a hitet. A jó és a nemes győzelme iránt táplált hitem megtört, minden

Még volt annyi idő, hogy a vasuti kocsiból leszállani, a feladott pogdgyázt visszakapni lehetett; s nem élvezet jegyek ára azonban elvesztettnek mondatott ki.

Már most es egyszerű dologból következő jogi kérdések keletkezhetnek:

Ki az oka, hogy a család faluról befáradván, itt egy napig családja tagjait, családjeit a lovait elmelelvén, a vasutit és visszajáró bérkocsi díjt, a vasuti jegyekért és pogdgyásért fizettet pénzt hiába követi ki? — ha e pénzeszert visszatérítését követelő kedve lenne, ki tartoznék jöveson annak megtérítésével?

Az a mérnök-e, ki a régóta járt egyenes országút helyett a tagosítás alkalmával oly tekervényes, s oly talajon vezetett utat hasított ki, mely néhány napi nyári esőzés után járhatatlanná válik? — s e járhatatlanná válás miatt okot adott az utazásnak a megállapított napról elhalasztására végeztí táviratára? — Vagy a debreczeni távirádhivatal, mely a d. u. 2 óra-akor kézbe érkezett telegrammot csak 4 óra-akor kézbesítetvéen az illetőnek, ennek alig maradt annyi ideje, hogy az utáni akoró csatlódot vágatót kocsi segélyével értesítthesse az ügy állásáról? — Vagy végre a vasuti igazgatóságok azon törvénye, melyszerint a kiváltott, bár közbéjött akadályok miatt nem használható vasuti jegyek ára vissza nem térítetik?

E nyílt kérdésekre nézve azon véleményünk van: 1-ször. Azon mérnökök, ki az évek óta gyakorlatban volt egyenes vonalú országutnak magán érdekek miatt görbögő vonalú s süppedékes talajra áttett utat változtatását javasolta, s úgy vitte keresztül, hogy azon most már még az illetékes törvényesek sem bir változtatást tenni. — mérnöki diplomáját mások resztelő példájára el kellene venni, nehogy hasonló rossz utak létrehozásával több községet is megrontson. — 2-szor. A táviráda azon közege, mely a külföldben is gyakorlatban eszajáró táviratokat 2 óráig tartja zsebében, mielőtt azokat az illetékesek kézbesítik, pontatlan eljárása miatt, pénzbeli bírsággal, ha ez nem használ, egyszeri elbocsátásának lenne büntetendő. — 3-szor. Az illető vasuti társulat azon szerintli jogtalan és indokolatlan törvénye, hogy az utasok hiábán kívül nem használható jegyek ára vissza nem térítőd, előrendő, s keletkező vasuti társulatoknál meg nem engedhető lenne.

A belgrádi ünnepély.

Most már részletesebb tudósítók fekösznek előtünk a belgrádi nagykorúisági ünnepélyről.

Ugy látszik, hogy nem volt az olyan fényes, mint a múlténekek a táviratok kezdtek hirteszteni.

Átalában véve elmondhatjuk a jelekből, hogy — a szerbek nem barátai a monarchikus tüntetéseknek.

Mílan fejedelem, ki 1851. aug. 22. született Jassyban jó kinevezés, kövér ember; programja kibocsátásokat Európára és nem a szerbekre gondolt. E kárványt a nép alig olassza.

Kállay osztrák-magyar konzul dísz magyar ruhában volt az ünnepélyen, a magyar szerbek tüntetői akartak ellene, de nem mertek; Kállay egyébiránt igen szivvelesen fogadtott az előkező részéről.

Az ünnepélyes menet nem igen volt fényes. A fejedelemi fogadtatás, mint hivatalos színezetű, érdekes vala. Az ebéden kevesen voltak, (ott volt Hunyadi László is Julia hercegnő bátyja) csak egy pohárköszöntés tartott.

A díszhangversenyben részt vettek a pancsoval, verselői és zimónyi dalrók is.

Legjobbban jellemelt az ünnepélyt az, hogy Belgrádot napok óta zsandrák követték. Karagorogóvicsistó félének. Minden szöguro ördökös dacára is a diadalpukonon gunyirakó fűgtek a porta ellen.

A szerb hangulat jellemzésére legyen elég még ideigattatni, hogy a Belgrád város által e hó 25 én rendezett ebédkor egy előkelő magyarországi szerb azt mondá, hogy Szarbia határai nagyobbitassanak, hogy a magyar szerbeket is magukba foglalják.

Kifejezte még azon óhaját, hogy ezental szerb vér csak szerb érdekeikért, s ne idegen zászlók alatt folyjanak.

Ehez nem kell kommentár.

TÁRCZA.

Egy Nemesember Leánya.

Regény három kötetben. Irta Schwartz Mária Zoöla.

Második rész. (Folytatás.)

— Valóban megengedné szíve, hogy ön Ljungbróól távozzék, s nélkülül hogy nekem megbocsátana?

— Valóban nem tudom, mit érte, a grót bocsánat alatt? — vizonáz Magda hideden.

— Hogy ön megszünik rám haragudni, hogy ön ismét barátságos indulattal lessz irányomban.

— Barátságos? Hát voltam én valaha barátságos indulattal ön iránt?

— Igen, ön az volt! Midőn legelőször találkoztunk, — a kutyával való esemény után.

— Nem barátságos, de hálás indulattal voltam a segély miatt, melyben részesített. Ön azonban csakhamar éreztettem velem, hogy a hála e kifejezése is sok volt, s hogy ön nemcsak szokásos elbizakodottságában udvariaságot mutat tulbecsülte. Haribon gróf jogostottnak hitte magát arra, hogy a paplakban tettnéhány látogatása után szerelmét valihasson nekem. — Oly könnyü hódítással, mint a milyennek az én meghódításomat hitte ön, azt gondola nem kell sok kerülő járni. Természetesen nagyon hízelvegelle magam éreztem, hogy ön tekintetével leereszkedett hozzám. Bocssám meg, hogy e tekintetben nem osztomoz véleményében, mert a figyelem, melyben részesített, sem nem hízelgett nekem, sem nem mulattatott s azért igyekeztem utjából kitérni.

Melcer bosszuságából és megaláztatásának érzetében elpirult, de haragja dacára sem bírta levenni szemét Magda arcáról. E nő hidegsége és büszkesége még inkább ingerelték s óperczben minden áldozatra kész lett volna, hogy egy mosolyát kinyerje.

O, a csinos véres hadnagy, ki már mint hadapród oly szerencsés volt a nők körül!

— Valóban megengedné szíve, hogy ön Ljungbróól távozzék, s nélkülül hogy nekem megbocsátana?

— Valóban nem tudom, mit érte, a grót bocsánat alatt? — vizonáz Magda hideden.

— Hogy ön megszünik rám haragudni, hogy ön ismét barátságos indulattal lessz irányomban.

— Barátságos? Hát voltam én valaha barátságos indulattal ön iránt?

— Igen, ön az volt! Midőn legelőször találkoztunk, — a kutyával való esemény után.

— Nem barátságos, de hálás indulattal voltam a segély miatt, melyben részesített. Ön azonban csakhamar éreztettem velem, hogy a hála e kifejezése is sok volt, s hogy ön nemcsak szokásos elbizakodottságában udvariaságot mutat tulbecsülte. Haribon gróf jogostottnak hitte magát arra, hogy a paplakban tettnéhány látogatása után szerelmét valihasson nekem. — Oly könnyü hódítással, mint a milyennek az én meghódításomat hitte ön, azt gondola nem kell sok kerülő járni. Természetesen nagyon hízelvegelle magam éreztem, hogy ön tekintetével leereszkedett hozzám. Bocssám meg, hogy e tekintetben nem osztomoz véleményében, mert a figyelem, melyben részesített, sem nem hízelgett nekem, sem nem mulattatott s azért igyekeztem utjából kitérni.

Melcer bosszuságából és megaláztatásának érzetében elpirult, de haragja dacára sem bírta levenni szemét Magda arcáról. E nő hidegsége és büszkesége még inkább ingerelték s óperczben minden áldozatra kész lett volna, hogy egy mosolyát kinyerje.

O, a csinos véres hadnagy, ki már mint hadapród oly szerencsés volt a nők körül!

B) csoport (evenkint 13 huzas). Havi részlet 5 ft. — Az utolsó részlet lefektetésével minden részletre a hó vétkézo 3 sorjegyet kapja. — A csoport 600.000 franc, kész aranypenzben. 1 Braunschweig hercegségi 20 taleros sorsjeggy, főnyeremény 80.000 taler, főnyeremény 45.000 ft. 15.000 ft. 10.000 ft. 5.000 ft. 1 százezer leírásos sorsjeggy, főnyeremény 100.000 ft. 50.000 ft. 25.000 ft. 10.000 ft. 5.000 ft. 2.500 ft. 1.250 ft. 625 ft. 312 ft. 156 ft. 78 ft. 39 ft. 19 ft. 9 ft. 4 ft. 2 ft. 1 ft. 0,5 ft. 0,25 ft. 0,125 ft. 0,0625 ft. 0,03125 ft. 0,015625 ft. 0,0078125 ft. 0,00390625 ft. 0,001953125 ft. 0,0009765625 ft. 0,00048828125 ft. 0,000244140625 ft. 0,0001220703125 ft. 0,00006103515625 ft. 0,000030517578125 ft. 0,0000152587890625 ft. 0,00000762939453125 ft. 0,000003814697265625 ft. 0,0000019073486328125 ft. 0,00000095367431640625 ft. 0,000000476837158203125 ft. 0,0000002384185791015625 ft. 0,00000011920928955078125 ft. 0,000000059604644775390625 ft. 0,0000000298023223876953125 ft. 0,00000001490116119384765625 ft. 0,000000007450580596923828125 ft. 0,0000000037252902984619140625 ft. 0,00000000186264514923095703125 ft. 0,000000000931322574615478515625 ft. 0,0000000004656612873077392578125 ft. 0,000000

